

Editorial
Към читателя

ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ АСПЕКТИ НА СЪВРЕМЕННАТА ЛИНГВОДИДАКТОЛОГИЯ

Списанието „Чуждоезиково обучение“ е един епистемолого-културологичен монумент на лингводидактологията, която постоянно търси и обновява своя изследователски профил, за да го подложи на опита на времето, преди да се превърне в класика. Списанието е барометър на българската методическа наука, фиксиращ нейните творчески търсения през годините, проектиращ нови визии и поставящ теоретико-практически ориентири. Текстовете на публикуваните статии са елементи от историята на лингводидактологичното познание. Редакционната колегия се стреми активно и адекватно да отговори на времевата процесуалност на събитията в лингводидактологичната сфера. Изданието стимулира авторите да бъдат иновативни в търсенията си, конкретни в изложението си и прецизни в изказа си. Особен акцент се поставя върху широката информираност и доброто познаване на публикационната активност на сп. „Чуждоезиково обучение“ чрез позоваване на изследвания с висок научен и теоретико-приложен характер.

Оценка за правилността на така водената редакционна политика и ангажимент за следването ѝ в бъдеще е включването на списанието през 2018 г. в една от най-престижните световни наукометрични бази – Web of Science.

За да бъде успешна една наука, тя трябва да се развива, надграждайки върху фундамента, завещан от първопроходците ѝ. Тя трябва да има сила да се противопостави на тривиалността и рутината, да твори революции в монотонността на всекидневието и да създава значими за обществото ценности. „Народността не пада там, дето знаньето живей“, а знание се придобива както на роден, така и на чужд език. Неслучайно езикът е най-висшето творение на човека, а чуждите езици са комуникационният вектор за прокарване на мостове между култури и хора. Човешкият език може да изрази всичко, но фактическото различие е в специфичната история на отделните езици. Точно тази нееднородна многовековна съдба придава очарование и неповторимост

на всеки език. Езиковите вселени, подредени в азбучен, тематичен, граматичен или литературно-текстуален ред, създават усещането за новост и подтикват естествената човешка любознателност и желание за познание. Чуждият език открива нов „прозорец към света“ не защото дава ключ към безбрежни знания, кодирани в текстови поредици от странно звучащи думи, а защото рисува нова картина на заобикалящата ни действителност и е носител на самобитна култура. Писмеността на роден или чужд език е това духовно творение, което превръща текстуалността в средство за познание, в начин за натрупване на знания, съхранявани в ръкописи, печатни издания и информационни платформи.

Чуждестранните езикови системи въвеждат обикновено интернационализиран образ на езика, който предлагат за изучаване, и представят езиковата картина на света с помощта на съответните национални стереотипи и идеология. В тях обаче липсва българоезиковата реалност и начините да се изкаже и опише самобитността на една древна култура, която обогатява европейската традиция и отразява девиза на обединена Европа: „Единство в многообразието“. Това е сериозно предизвикателство, тъй като средствата за предаване на такъв тип информация понякога изискват висока родноезикова и чуждоезикова култура, съчетана с богат лексикален запас. В същото време, образованието не трябва да унифицира обучаемите през призмата само на една езикова реалност, а е призвано да стимулира индивидуалността и креативността на всяка една езикова личност. Въпреки някои отрицателни практики безпреводното използване на чуждия език при формулиране на идеи и мисли си остава важен критерий за неговото високостепенно владение и е сериозно образователно предизвикателство в динамично променящия се свят.

Превръщането на изследователския патос в индивидуална инициатива за самоусъвършенстване в условията на реалната практика е изконен фактор за гарантиране бъдещето на книжовната духовност, която пък остава неразривно свързана с образованието като перманентен процес. Този динамичен лингводидактологичен контекст изисква постоянното актуализиране на теоретико-практическата общоевропейска рамка, която да дава добри възможности и да гарантира достъпа до тях чрез подходяща чуждоезикова методика, претворена в образователна технология за овладяване и ползване.

Проф. д.ф.н. Димитър Веселинов
Главен редактор